

Ἐν Κερκύρα τῇ 17 Ἰουλίου 1891.

ΟΙ ΕΥΠΟΥΤΟΙ

ΖΗΤΩ Ο Κ. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ

ΥΠΟΥΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Φίλτατε Σιὸρ Μίχο, πρώην Δήμαρχε.

Ἐπειδὴ εἶσαι πολὺ συμπαθητικὸς καθὼς τὸ λέει ἡ ψευτέρα «Ἀλήθεια», σὲ ἀγαπῶ πολὺ καὶ γι' αὐτὸ θὰ σοῦ δώσω μία συμβουλὴ γιὰ τὸ καλὸ σου: Γύριστο μὲ τρόπο: Αὐτὸ εἶναι τὸ καλλίτερον ἀπ' ὅλα. Νὰ φανῆς καὶ μία φορὰ ἔξυπνος τὸ γινώσκεις ποῦ δὲ θὰ πτύχῃς τὸ λοιπὸν ἐσὺ σὰν ἔξυπνος ποῦ εἶσαι, γιὰ τὰ σώσης τῆ φιλοτιμίᾳ σου, τσάκισε τὴ κάρπη σου, γένοι οὐδέτερος ὅπως ἐχθὲς ἦταν ὁ Πολυλάς καὶ σήμερα δὲν εἶναι, κ' ἔλα μὲ μᾶς τὰ φωνάζῃς: "Οὐερ. Αὐτὸ θὰ σὲ σώσει. Ἀλλὰ ποῦ ἀκούς ἐσὺ ταῖς συμβουλαῖς τῶν εἰλικρινῶν φίλων σου, ὁποῦ σὲ συμπαθοῦν. Γιατὶ, ἔστω ποῦ ἐπέτυχες Δήμαρχος, ὁποῦ εἶναι ἀδύνατον, μ' αὐτὸ τί ἔκαμες, ἔπειτα ἀπὸ 2-3 μῆνες ἢ Κυβέρνησις, ποῦ σ' ἔχει στὸ ἄματι, θὰ σὲ πάψῃ ἢ, ἂν δὲ σὲ πάψῃ, θὰ σοῦ κάμῃ τόσας προσβολαῖς, ποῦ θὰ σὲ ἀναγκάσῃ νὰ παραιτηθῆς. Καμμία δουλειὰ σου δὲ θὰ γίνεταί· θὰ βρισκῇς ἀντίστασι καὶ ἀρνήσι εἰς ὅλα· εἰς ὅλα θὰ τὰ βρισκῇς μπαστούρια, καὶ θὰ κάθῃσαι στὸ Δημαρχεῖο νὰ χάζῃς μύγαις, χωρὶς δουλειά. Δὲ καταλαβαίνεις, ἀμ ποῦ νὰ τὸ καταλάβῃς ἐσὺ, ὅτι ὁ Δελιγιάννης πολεμᾷ τρομερὰ τὸν ἀδρεφό σου, γιατί ὁ ἀδρεφός σου τὸν ὑβρίζει. Τὸ λοιπὸν, ἂν ἀγαπᾷς τὸ τόπο καὶ τοὺς πατριότες σου καὶ τὸ ἀπόδειξες μάλιστα ὅταν ἀφῆσες νὰ κοπῇ ὁ μακαρίτης ὁ Μποράτης ποῦ ἔφριξε ὅλη ἡ Κέρκυρα ὅτι ἔφερες τὴ λαιμημοτόμο, καὶ ὅταν ἡ δόστυχη γραῖα μάνα τοῦ Μποράτη γονατιστῆ ἐπαράδερξε εἰς τὰ πόδια τῆς Ὑπουργίας Θεοτόκῃ αὐτῆ τῆς ἀπεκρίθη: ὅτι καλὰ κάνουν τοῦ γιου τῆς διότι ἔχει γλώσσα καὶ θέλει νὰ γίῃ καρέτα καλὸ, ἀφῆσαι τὴ Δημαρχία νὰ πᾶν σ' ἄλλα χεῖρα. Καὶ ἐπειδὴ, μὲ ὅλο τὸ πόλεμον τοῦ ἀδρεφοῦ σου, καθὼς καὶ τοῦ Σιὸρ Γιάκουμου, (ὡς τὸν ἀναφέρουμε κι' αὐτὸς γιὰ ψυχικόν), ὁ Βασιλάκης θὰ σὲ παράσῃ χίλιους ψή-

φους, καμώσου ὅτι ἐγείρες καὶ σὺ "Οὐερ, καὶ ἔτσι σὺ ἔσαι. Ἀκούε ἐμὲ καὶ ὄχι τὸν ἀδρεφό σου.

Γύριστο Σιὸρ Μίχο μου, καὶ γύριστο μὲ τρόπο. Κι' ἔτσι δὲ θὰ σοῦ χρειασθῆ τοῦ Γκίγη τὸ σιρόπο.

Ἐυπόλυτος ποῦ σ' ἀγαπᾷ
καὶ τὸ καλῶσον μελετᾷ.

Καὶ πάλι πρὸς τὸ Σιὸρ Γιάκουμο.

"Ἴδα στὸν ὕπνου καὶ στ' ὄνειρό μου
"Ὅτι δὲ μῶστειλες ἐπιστολή.

Σοῦ ἔστειλα καὶ ἄλλο γράμμα, ἀλλὰ ἀπάντητίσου δὲν ἔλαβα. Ποῦ ἐσὺ ὁ ἀριστοκράτης καταδέχεσαι νὰ ἀπαντήσῃς σ' ἐμὲ τὸ ἔξυπόλυτο. Σὲ ξέρουμε πλέο. Μᾶς γράφεις στὸ Φεραῖο ἄραις, μάραις, κουταμάραις, καὶ ἐπιστολαῖς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Μὰ ὅσα εἰς τὸ Ῥήγα βάνεις, στὸ νερὸ μιὰ τρύπα κάνεις. Ἦθελα, καὶ μὲνε, νὰ σοῦ γράψω πολλὰ π. χ. Νὰ μοῦ ἐξηγήσῃς γιατί, ἀφοῦ καθὼς ἐσὺ λές, καὶ κάνεις δὲν τὸ πιστεύεις, ὁ Γεννάδιος ἔβρισε τὴν Ἐφτανήσο, δὲν ἐσηκώθηκε κἀνενας ἄλλος Ἐφτανήσιος στὸ ποδάρι νὰ χαλάσῃ κόσμον, παρὰ μόνος εὑρέθηκες ἐσὺ; Τάχα μου ἐσὺ εἶσαι πλιὸ ἔξυπνος καὶ πλιὸ πατριώτης ἀπὸ τσού ἄλλους; Γιατὶ στὴ τρομερῇ, τῇ φιλιλεύθερῃ Κεφαλλονίᾳ, στὴν αἰσθηματικῇ Ζάκυθο κ.λ.π. δὲν βρέθηκε κανεὶς νὰ μιλήσῃ κατὰ τοῦ Δελιγιάννη γιὰ τὸ Γεννάδιο; Τὸ λοιπὸν πᾶ νὰ πῆ ὅτι ἐσὺ προσβάλλεις τὴν Ἐφτανήσο, καὶ ὄχι ὁ Γεννάδιος, νομίζοντας ὅτι ἐσὺ μόνος ἔχεις μυαλὸ καὶ καρδιά, καὶ ὅλοι εἰ ἄλλοι Ἐφτανήσιοι εἶναι βλάκες καὶ ἀφιλότιμοι. Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ἤθελα νὰ σοῦ γράψω, ἀλλὰ ἀφοῦ ἐσὺ δὲν καταδέχεσαι νὰ ἀπαντήσῃς, δὲν καταδεχομαι καὶ γὼ νὰ σοῦ γράψω. Ἴσθι δὲν εἴμαστε;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΟΥ
Γέροντας Μαντουκιώτης
παλιός φίλος σου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΣΥΥΙΦΥΟΙΙΙ6

Ὁ Σιδρ Πιόκουμος, ἀποτεινόμενος στοὺς ἀρχαίους εἰλικρινεῖς φίλους του, τοὺς λέγει νὰ ψηφίσουν τὸ Μίκιο Θεοτόκη, καὶ ὄχι τὸ Βασιλάκη. Πές το ντὲ, διάολε, τόρα τόσο καιρὸ τὸ κοιλοπονᾶς. Πέστο παστρικά. Ἀλλὰ, καὶ μὲνε, κρῖμα στὴ πονηριά σου. Ἀμ δὲν τὸ γύρισες μὲ τρόπο. Προχθὲς ἐκήρυχνες ὅτι εἶσαι οὐδέτερος, σήμερα κηρύχνεις ὅτι εἶσαι Θεοτοκιστῆς. Μὲ γυιά σου καὶ μὲ χαρά σου. Δὲ μᾶς σκοτίζει αὐτὴ ἡ δουλειά τάχατες μᾶς τῶπες αὐτὸ, γιὰ νὰ μᾶς φοβίσῃς; Δὲ φοβούμαστε τὰ πτώματα. Μᾶς ἔκαμες χάρι ποῦ μᾶς ἐφυγες. Μόνον ἐπιθυμοῦσα νὰ μοῦ πῆς ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ ἀρχαῖοι εἰλικρινεῖς φίλοι σου; ποῦ σῶμειναν; τάχατες ἐννοεῖς τὴν κολώναις τοῦ Παναγῆ, ἢ τὰ δένδρα τὴν σπιανάδας; Ἡ μήπως θεωρεῖς ἀρχαίους εἰλικρινεῖς φίλους σου ταῖς ἀρχαιότηταις τοῦ Βαρούχα καὶ τὴν μούμιαις τοῦ πλαγινού Ἑβραίου, ταῖς ὁποῖαις μέρα νύχτα τυττάζεις ἀπὸ τὸ σκαμνὶ τοῦ καφεναίου; Καὶ μὲνε δὲ καταλαβαίνεις ὅπου ἐφέτο ἔσκαφες βαθειά, πολὺ βαθειά, λάκκου σου; Ὁ Θεὸς σχωρὲς σοῖσε. Ἡ ἁμαρτία τῶν Ἑβραίων θὰ σὲ φάῃ. Θυμήτου το.

Ο ΗΡΩΑΣ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥΡΣΙΟΥ.

Καὶ τὰ πουλιὰ τὸ λένε κάτω ὁτὰ φέμματα,
Ὅτ' εἶσαι Δὸν Κισσῶτος δὲν εἶναι φέμματα.

Κύριε Συντάχτη τῶν Ευπόλυτων,

Φαίνεται ποῦ οἱ Θεοτοκιστάδες σὲ συμβούλιο ποῦ κάμανε ἀποφασίσανε καὶ ἐστίασαν, σὰ νὰ ποῦμε ἱεραποστόλους, εἰς τὴν Πεντάχωρο τ' Ἀλευκιοῦ, τὰ παλληκάρια τους, Σπύρο Μπρυάκο καὶ Νικάκια, γιὰ νὰ κηρύξουν τὸ Τρικουπικὸ λόγο, καὶ ὑποστηρίζουν τὸ Θεοτοκιστὴ Καλογερόπουλο. Ἦρθαν λοιπὸν ἐδῶ, καὶ ἀνεβήκανε ἀπάνω σὲ δύο πάγκους νὰ ῥητορέψουν, καὶ νὰ λένε ὅτι ὁ Θεοτόκης θὰ κάμη στ' Ἀλευκί Ἐπαρχεῖο, ἀγροτικὴ τράπεζα, σιδηρόδρομο, Γυμνάσιο καὶ πολλὰ ἄλλα καλά. Αὐτὰ ἄμα ἄκουσαν οἱ ἐξυπνοὶ καὶ φιλελεύθεροὶ Πενταχωρίταις, σοῦ βάνουν τὴν σφουριζαῖς τοὺς δύο καλοὺς σου ῥήτορες, τοῦ καταβάζουν ἀπὸ τοῦ πάγκους, καὶ τοῦ ἐξάτρεχαν μὲ γιοῦχα καὶ λιθοβολισμὸ ἄθεο εἰς μακρυνὴ ἀπόστασι, ὅτε ἐπὶ τέλους τὰ δύο παλληκάρια ἀπέκαμαν ἀπὸ τὸ καταδιωγμὸ τῆς τρεχάλας καὶ τὸ λιθοβολισμὸ καὶ ἔπεσαν στὴ γῆ λιπόθυμοι καὶ σχεδὸν ξεψυχημένοι. Αὐτὴ ἡ κωμῶδια μοῦ ἐνθυμίζει τὸ Δὸν Κισσῶτη καὶ τὸν ὑπαπιστὴ του Σάντζο-Πάντζα, οἱ ὁποῖοι, ἐν ᾧ ἠθέλησαν νὰ κάμουν μιὰ φορὰ παρατηρήσεις σὲ κάτι ἀγωγιάταις, γιατί ἔδερναν τοὺς ἀπειθεῖς καὶ ὀκνηροὺς γαῖδαρους των, ἔφαγαν κάτι πλακιάς, ὥστε ἔπεσαν ἐπὶ τέλους στὴ γῆς λιγοθυμημένοι καὶ μισοπεθαμένοι. Ὅποια ὁμοιότης ἀνθρώπων καὶ συμβάντων! Μόνον ἡ ὠραία Ντουλτσινέα ἔλειπε στοὺς δύο ἥρωες τῆς Πενταχώρου, γιὰ νὰ γίνῃ σωστὴ ἡ σύγκρισις. Ἀλλὰ ἡ Ντουλτσινέα ἀγελάδα τῶν ῥουσφετιῶν ἐγκατέλειψαν, οἴμοι! διὰ παντὸς τὰ παλληκάρια τῶν Θεοτοκιστῶν, τὰ ὁποῖα ἠκούσθησαν ψάλλοντα, ἀναχωροῦντα ντροπιασμένα ἀπὸ τὴν Λευκίμμη εἰς ντουέττο μινὸρε, τὸ ἐξῆς περιπαθὲς τραγοῦδι:

«Ἐπὶ τὸν ποταμὸν τῆς Λευκίμμης, ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν καὶ ἐκλάσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιδῶν, Τρικουπικῆς ἐξουσίας, καὶ τῶν παχειῶν ῥουσφετιῶν. Φοῦιτ Τρικουπῆς, ρουσίσοιμους νοι. Fuit Tricoupis fuissimus noi. Sic transit gloria Theotochi.

Λευκίμμη 1. Ιουλίου 1891

Πενταχωρίτης

— Πρὸς τοὺς Κυρίους Κάρτερ καὶ Νικολόση, σχίσαντες προχθὲς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Εἰδήσεων»:

Σᾶς χρειάζονται πολλὰ, ἀπ' αὐτὰ, γιὰ τὰ μούτρα σας; Ξεῦρετε, βρὲ, ἀπὸ ποῦ καὶ πῶς κατ'άγεται ἡ γκούφιασας;

— Πρὸς τὸν σβυμένο καὶ σκουριασμένο Διογένειο «Λύχνο» τῶν Θεοτοκιστῶν:

«Μανώλη τ' ἄρματά σου δὲ μπιάνουνε φωτιὰ,
Σοῦ λείπει τὸ μπαρούτη, τὰ σκάγια κι' ἐλῆα.»

— Ἐξεκαρδιστήκαμε στὰ γέλοια ὅταν ἐδιαβάσαμε τὴν ψευτρά «Ἀλήθεια» τὴν φοβεραῖς κουταμάραις ποῦ ὁ γνωστὸς ἱεραπόστολος συντάκτης της λείει γιὰ νὰ ἐπαινέσῃ, ἢ μᾶλλον γιὰ νὰ εἰρωνευθῇ τὸν Δήμαρχο Γ. Θεοτόκη. Ἀμ, καὶ μὲνε Θεοτόκη, ἀφοῦ ἔχεις τέτοιους φίλους τί τοῦ θέλεις τοὺς ἔχθρους; Ἐπειδὴ δὲν εἶξερε τί νὰ πῆ γιὰ τὸ προκομμένο Δήμαρχο, ἔμασε ὁ ἀθεόφοβος ὅλα τὰ ἐπίθετα ποῦ ὁ Ἐυαγγελιστὴς Ματθαῖος δίνει στὸ Χριστὸ, καὶ τὰ ἀπέδωκε αὐτὸς στὸ Μίκιο Θεοτόκη. Ντροπή σου, μωρὲ, ἀφοῦ κάνεις καὶ τὸν ἱεραπόστολο. Γιὰ ἰδέτε καὶ μὲ τὴν ἐξυπνάδα ἀρχίζει τὸ ἄρθρο του:

«Ὁ Μίκιος Θεοτόκης εἶναι τόσο συμπαθητικὸς, ποῦ κάνεις δὲν εἶναι: στὴ Κέρκυρα, ἀπὸ τὸ πλιὸ μικρὸ καὶ ἄθωο παιδί μέχρι τοῦ πλιὸ παραλελυμένου γέροντα, ὁ ὁποῖος νὰ μὴν ἤλθε ὅπως ἴπποτε σὲ σχέσει καὶ ἐπαρῆ μὲ αὐτόν; Ἀμ δὲν ντρέπεται καὶ μὲνε νὰ γράφῃς τέτοια πράγματα (!)

ΕΠΙΣΗΜΗ ΔΗΛΩΣΙ

ΤΩΝ ΕΥΠΟΛΥΤΩΝ

Οἱ Θεοτοκιστάδες, ποῦ ἐσταθήκανε πάντοτε αἰσχροὶ ὑβριστὰι τοῦ Κερκυραϊκοῦ Λαοῦ καὶ τὸν ὀνομάσανε καὶ τὸν ὀνομάζουν: Κουτό, φαῦλο, κακούργο, ὡς καὶ Ευπόλυτο, καὶ πουλημένο: Λένε τὸ λοιπὸν αὐτοὶ οἱ ἀχρεῖοι ὅτι εἰς αὐτὴ τὴν ἐκλογὴ ἐμεῖς πουλιώμαστε γιὰ δέκα φράγκα, καὶ ὅτι ἐπομένως ὁ καθένας μας ἀξίζουμε δέκα φράγκα. Τί νὰ σᾶς ἀπαντήσῃ κάνεις σ'αὐταῖς τῆς ἄτιμας ψευταῖς σας, ποῦ ὅτι βρισιά καὶ σᾶς δώση κανεῖς δὲ σᾶς πλερώνει. Μωρὲ δὲ καταλαβαίνεις ποῦ ὅλα τὰ μιλλιούνια σας ἂν βάλλετε, δὲ θὰ κατορθώσετε νὰ ἀγοράσετε, ἢ καλλίτερα νὰ γυρίσετε, οὔτε ἓναν Ευπόλυτον. Οἱ Ευπόλυτοι ἔχουνε γυμνά τὰ ποδάρια ἀλλὰ γεμάτη τὴν καρδιά καὶ τὸ μυαλό, εἰς ἐσᾶς συβαίνει τὸ ἐναντίο. Ἐχτές τὸ βράδυ ὅπου σὲ μιὰ στιγμὴ ἐμαζωχθήκαμε περισσότεροι ἀπὸ χίλιους καὶ ἐκάματε πρόχειρη, ζωερὴ καὶ περίφανη διαδήλωσι γιὰ τὸν ἀγαπητὸ μας Λαϊκὸ ὑποψήφιο Βασιλάκη, ἀπαντήσαμε ἀρκετὰ εἰς ταῖς αἰσχροῖς ψευταῖς σας. Σᾶς ἀπαντοῦμε γιὰ τελευταία φορὰ ὅτι δὲν ἔχομεν χρεῖαν σᾶς καὶ τὰ χρήματά σας. Καὶ στὴν ἐκλογὴ θὰ σᾶς ἀποδείξωμε ποῖοι εἶναι οἱ Ευπόλυτοι.

ὑπογραμμένοι ὅλοι οἱ

ΕΥΠΟΛΥΤΟΙ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Τύποις Ν. ΠΕΤΣΑΔΗ.